

Oktober 2021

Mijn eerste maand in Zweden

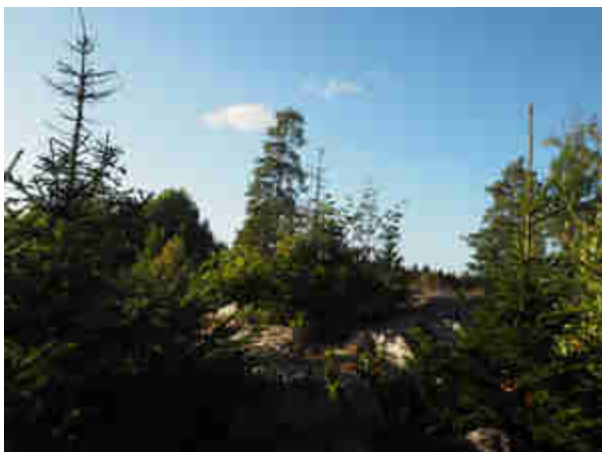
Het is inmiddels alweer een tijd geleden sinds ik mijn laatste blogpost heb geschreven. Hierin liet ik je weten dat ik voor een jaar naar Zweden zou gaan vertrekken om een bijbelschool te volgen. Inmiddels ben ik al ruim een maand in het prachtige Zweden. In deze blogpost laat ik je weten hoe mijn eerste maand hier was en wat ik heb geleerd.

Het is zo gek om me te beseffen dat er echt al een maand om is. De tijd gaat hier enorm snel. Dit komt vast door de nieuwe omgeving, nieuwe mensen, nieuwe taal en nieuwe lessen die ik leer.

De tijd gaat hier enorm snel. Dit komt vast door de nieuwe omgeving, nieuwe mensen, nieuwe taal en nieuwe lessen die ik leer. Elke dag hier is weer een nieuw avontuur. Eentje waarin ik mezelf steeds een beetje beter leer kennen. Dit gaat met ups en downs, maar over het algemeen merk ik dat juist de downs ervoor zorgen dat ik groei. Ik kom er steeds meer achter wie ik ben, wat ik mag leren maar ook waarvoor ik mezelf mag vergeven. En dat is een prachtig proces!

Er zijn ontelbare dingen waar ik dankbaar voor ben nu ik hier. Niet alleen voor dingen hier, maar ook realiseer ik me hoeveel ik in Nederland heb achtergelaten om dankbaar voor te zijn. Ik zal een aantal van de dingen met je delen waarvoor ik enorm dankbaar ben.

Ik ben dankbaar voor:

- De prachtige natuur: Overall waar je kijkt zie je de prachtige bergen, bomen (Op dit moment vol herfstkleuren), meren etc. Op gegeven moment heb ik een plekje ontdekt waar ik heerlijk tot rust kon komen: Een groot rotsblok met uitzicht over het dal waar mijn bijbelschool in ligt. Je kan alles zien vanaf daar, zo prachtig. Mijn geluk kon al helemaal niet meer stuk toen er een specht in de boom dichtbij waar ik zat, ging zitten. Van zo dichtbij had ik nog nooit een specht gezien. Ik liet tranen gaan van geluk!
- De mensen: Ik ben echt in zo'n liefdevolle community terecht gekomen. Met 70 medestudenten (!), staff, vrijwilligers, en mijn familie-groep. Een familie-groep is een gezin waarbij je wordt ingedeeld met een aantal medestudenten. En ik had het geluk om ingedeeld te worden bij het liefste gezin wat je je maar kunt voorstellen: Een vader en moeder met twee super lieve kinderen. Eens in de twee weken eten we 's avonds bij hen, spelen we spellen en bidden we voor elkaar. Die tijd is enorm waardevol voor mij.
- Mijn outreach: Ook mochten we allemaal een outreach uitkiezen. En omdat ik zo dol ben op kinderen, koos ik voor de outreach: Kidsclub. Met kidsclub komen we samen met de jongste kinderen van de staff. Het is enorm leuk om de kinderen van docenten beter te leren kennen. Het is leuk om te zien hoe veel we van elkaar kunnen leren. Wij leren hen over God's liefde voor hen, maar tegelijkertijd voel ik diezelfde liefde door hen heen voor mij. Ook leer ik af en toe wat Zweedse woordjes. Ik zou graag Zweeds willen leren dus dat is mooi meegenomen :)
- Fika: In Zweden is het heel gebruikelijk om af en toe een pauze in te lassen, waarin iedereen samen komt met thee, koffie, en (veel) lekkers. Ik vind fika erg gezellig, al helemaal als we met alle meiden besluiten om op die manier de avond gezellig af te sluiten.
- De lessen: Zowel de lectures, als de levenslessen die ik leer.

Dit zijn een heel aantal dingen om dankbaar voor te zijn, maar ik kan je beloven er zijn er nog veel meer! Ik kan niet wachten om verder te schrijven aan mijn avonturen. En het besef dat ik hier echt ben is soms nog steeds onwerkelijk (Ja ook nog na 1,5 maand). Al begint het steeds meer te dagen dat ik hier echt ben.

Ik ben dankbaar dat ik dit avontuur mag meemaken samen met God. Ik realiseer me; Ik heb geluk, ik mag groeien en ontdekken, en heb ruimte. En het is oke, dat het soms niet oke is. Het is oke dat ik het soms niet weet. Ik weet dat het hoe dan ook goed komt en wat het me ook brengt, dat ik leer. Met elke stap een beetje meer...

Ik gooi zaadjes van dankbaarheid in het rond, zodat de dagen van regen zorgen voor groei. En zodat de dagen van zon ervoor zorgen dat ik me mag realiseren dat ook de regen nodig was om de zaadjes te

laten groeien. Dwars door de donkere aardbodem naar het licht. Alles zorgt voor iets. Niets is voor niets.

Liefs Rianneke